

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی: خیلی ممنون می‌شوم در رابطه با تفکر در معماری و سکنی گزیدن راهنمایی بفرمایید. آیات ۴ و ۱۸ سوره فتح، از سکینه به عنوان عطای الهی از یاد شده است. «انزل سکینه». با توجه این مساله آیا می‌توانیم بگوییم سکنی گزیدن امری وجودی و تاریخی است؟ متنی کامل تری را در پیامرسان خدمتتان ارسال کردم خیلی ممنون راهنمایی بفرمایید تا تصحیح و تکمیل کنم. با تشکر از لطف شما.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که مقاله «عمارت، سکونت، فکرت» از هایدگر متذکر می‌شود، موضوع سکنی‌گزیدن نسبتی دارد با حقیقت انسان و چون بشر مدرن نسبت به حقیقت خود گرفتار نوعی بی‌تفاوتی شده، عملاً نسبت به مسکن و معماری اصیل غفلت نموده به همان معنایی که میدان ظهور سکینه الهی را در میدان زندگی شخصی خود محدود و یا مسدود کرده. آن نوشته را که مرقوم فرموده بودید، دیدم. دغدغه خوبی در آن احساس می‌شود، حال مائیم و طلوع روحی که متوجه شود معماری چه اندازه مهم است و اهل تفکر در نسبت به آن فکر کرده‌اند و باز باید فکر کند. کتاب «مجموعه مقالات» مربوط به «نگاهی به شهر خلاق» را خدمتتان فرستادم. خوب است نگاهی به آن بیندازید. البته مسئله، بسیار مهم‌تر از این حرف‌ها می‌باشد. موفق باشید